

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 546 din data de 04.10.2017

Dosar nr.: 676/2016

Petiția nr.: 6124/14.10.2016

Petent:

Reclamați: **Asociația Drumuri Bune, - Asociația Drumuri Bune**

Obiect: publicarea pe 2 pagini de socializare a unor mesaje/imagini care instigă la ură rasială

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. **Asociația Drumuri Bune**

I.2.2.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Mesaje/imagini postate pe 2 pagini de socializare Facebook ale Asociației Drumuri Bune ce aduc atingere demnității petentului, pe criteriul naționalitate.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările

ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 6124/25.10.2016 a fost citat petentul, prin adresa nr. 6330/25.09.2017 a fost citat reclamatul iar prin adresa nr. 6330/25.10.2016 a fost citată partea reclamată Asociația Drumuri Bune, pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 08.11.2016.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

3.4. La ședința din data de 08.11.2016, părțile au fost prezente.

3.5. În cadrul ședinței de audieri, părțile au depus note scrise. O copie a acestora au fost înmânate reciproc părților pe baza de semnătură.

3.6. Prin adresa nr. 6895/15.11.2016, petentul a depus concluzii scrise, care au fost comunicate reclamațiilor Asociația Drumuri Bune și prin adresele nr. 6976/18.11.2016.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Petentul aduce la cunoștința CNCD, faptul că pe pagina de socializare Facebook a Asociației Drumuri Bune, au fost postate imagini, respective ofense aduse atât societății,, cât și împotriva acestuia, de către Asociației Drumuri Bune,

4.1.2. Petentul depune la dosar o serie de înscrisuri, probe video și transcript-uri, în probarea susținerilor sale.

4.1.3. În data de 12.09.2016, pe pagina de Facebook a Asociației Drumuri Bune a fost postat un video, în care Asociației Drumuri Bune vorbește despre modalități de calcul și plata diurnei pentru șoferii de transporturi rutiere de marfă. În cuprinsul acestor imagini reclamatul prezintă corespondența purtată cu societatea, modalitatea de relaționare a angajaților din societate, și indică faptul că în data de 20.09.2016 ar urma să aibă loc o întâlnire la sediul acestora, în vederea clarificării mai multor aspecte.

4.1.4. În data de 30.09.2016, după întâlnirea dintre reprezentanții societății și domnul, împreună cu alte persoane din cadrul Asociației Drumuri Bune, a fost postat pe pagina de facebook un material video în care se lansează un atac direct aducând acuzații grave și injurii împotriva petentului dar și împotriva societății, o reală campanie de denigrare a reputației societății și de lezare a onoarei și demnității petentului, așa cum reiese din transcript-ul video-lui, pagina 20 și 21 din dosar: *... "Este adevărat, chiar trăim într-o eră a sclavagismului modern, iar sclavagismul se pare că încă curge prin vinele soțului dumneavoastră. Olanda, Belgia sunt țări cunoscute ca având colonii cândva în care aveau sclavi. ... Deci vreau să vă văd în instanță cum spuneți instanței că sânteți o firmă foarte bună și că deși contractul individual de muncă există și este semnat, legea română ca s-o târâți așa pe jos, că de, voi veniți din țări străine și credeți că toți românii sunt niște sclavi., „ Firma asta de c***t, că sunteți o firmă de c***t. Tot timpul zic asta pentru că știu că mă privesc, pentru că ei când au fost aicea ne-au zis: v-am privit toate life-urile. Deci firma voastră de c***t care și-a luat premiu și cu care soțu' tău, stimată doamnă, de ai uitat c-ai*

*plecat din România, se laudă la toată lumea că el are premiu de excelență în județul Brașov. A? Să te ștergi cu el la c*r. Să te ștergi cu el la c*r, pentru că sunteți de c***t.”*

4.1.5. Același gen de acuzații, au fost postate și pe un alt cont de socializare Facebook denumit “Comunitatea pentru informarea șoferilor despre firmele rău platnice”, după declarațiile petentului, deținut tot de partea reclamată.

4.1.6. Deși profilul de pe rețeaua Facebook a Asociației Drumuri Bune a fost închis de către administratorul de site în urma numeroaselor raportări asupra conținutului, aceștia nu au încetat cu proliferarea de injurii și de continuare a campaniei de denigrare și au creat o nouă pagină a Asociației.

4.1.7. Pentru toate aspectele menționate mai sus, petentul solicită să se pronunțe o hotărâre în care: să se constate discriminarea și sancționarea fiecărui reclamat cu amendă contravențională 30.000 lei conform art. 26 din OG nr. 137/2000 pentru fapta prevăzută la art. 15 din OG nr. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, publicarea în mass media, a unui rezumat al hotărârii de constatare, precum și încetarea publicării oricăror materiale cu conținut similar celor prezentate mai sus pentru înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare, conform prevederilor art.20 din OG nr.137/2000 precum și obligarea reclamaților la plata cheltuielilor procesuale.

4.2. Susținerile părții reclamate

4.2.1. În notele scrise depuse la dosar în cadrul ședinței de audieri, reclamații consideră sesizarea făcută nu indică nici o faptă de discriminare, iar pe pagina de socializare a Asociației Drumuri Bune precum și cea personală a domnului . . . nu există nici o postare de natură discriminatorie sau calomnioasă.

4.2.2. Se precizează că nici unul dintre reclamați nu este administratorul paginii de facebook “Comunitatea pentru informarea șoferilor despre firmele rău platnice”, astfel că nu se poate da curs solicitării petentului de înlăturare a mesajelor discriminatorii de pe pagina respectivă. De asemenea, nici unul dintre reclamați nu a postat vreun mesaj care face vreo referire negativă la adresa societății TBT sau a administratorilor acestora.

4.2.3. Partea reclamată susține că nu a existat nici măcar intenția de a discrimina, cu atât mai puțin o faptă de discriminare, iar întregul demers este unul vădit nefondat.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei posibile fapte de discriminare prin publicarea unor mesaje ce aduc atingere demnității petentului pe criteriul naționalitate.

5.2. **În drept**, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură obiectul sesizării este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.3. Astfel, conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

5.4. Totodată, potrivit art. 15 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.

5.5. Colegiul director, la analiza obiectului plângerii depuse soluționării, se raportează la Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (2007/C 303/01), art. 21 și la jurisprudența CEDO pentru a defini limita dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitate. Privind libertatea de exprimare, CEDO analizează trei aspecte:

a) legalitatea restrângerii, și anume existența unei baze legale interne, și calitatea normei juridice (legea trebuie să fie accesibilă, precisă și previzibilă în așa fel încât să se înțeleagă restrângerea în mod clar, totodată trebuie să permită estimarea consecințelor faptelor contrare legii);

b) legitimitatea restrângerii, ceea ce trebuie să fie prevăzută de Convenție (pentru securitatea națională, integritatea teritorială, siguranța publică, apărarea ordinii, prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, moralei, reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești);

c) necesitatea restrângerii într-o societate democratică.

5.6. În acest sens, CEDO a elaborat un set de principii:

a) libertatea de exprimare constituie unul dintre fundamentele esențiale ale societății democratice, și una dintre condițiile de bază ale progresului societății și ale autorealizării individuale (GLIMMERVEEN și HAGENBEEK împotriva OLANDEI, 8348/78 și 8406/78, 11 octombrie 1979; OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49; WINGROVE împotriva REGATULUI UNIT, nr. 19/1995/525/611, 25 noiembrie 1996, § 52 ș.a.);

b) libertatea de exprimare nu vizează doar informațiile sau ideile primite favorabil sau considerate a fi inofensive sau indiferente, ci și cele care

ofensează, șochează sau incomodează statul sau orice parte a populației; acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și înțelegerii, fără de care nu poate exista o societate democratică; libertatea de exprimare are și excepții, dar care trebuie interpretate în mod strict, iar necesitatea oricărei restrângerii trebuie stabilite în mod convingător (GLIMMERVEEN și HAGENBEEK împotriva OLANDEI, 8348/78 și 8406/78, 11 octombrie 1979; OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49 ș. a.)

c) exercitarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități (GLIMMERVEEN și HAGENBEEK împotriva OLANDEI, 8348/78 și 8406/78, 11 octombrie 1979 ș. a.); astfel, între altele, este legitimat să se includă obligația de a evita pe cât se poate expresii care, în mod gratuit, ofensează alții, profanează sau care reprezintă o ingerință în drepturile lor, care astfel nu contribuie la orice formă de dezbatere publică capabilă de a duce la un progres al relațiilor umane (OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49; WINGROVE împotriva REGATULUI UNIT, nr. 19/1995/525/611, 25 noiembrie 1996, § 52 ș. a.);

d) toleranța și respectarea demnității umane constituie fundamentul democrației și societății pluraliste, prin urmare este necesar ca în societățile democratice să se sancționeze sau chiar să se prevină orice formă de expresii care diseminează, incită, promovează sau justifică ura bazată pe intoleranță, cu condiția ca orice formalitate, condiție, restricție sau amendă impusă să fie proporțională cu legitimitatea invocată (GÜNDÜZ împotriva TURCIEI, nr. 35071/97, 4 decembrie 2003, § 40 ș. a.);

e) art. 17 al Convenției previne ca grupurile totalitare să exploateze în propriul interes principiile enunțate, întrucât scopul acestor grupări este de a distruge drepturile și libertățile; această prevedere se referă și la activitățile politice (GLIMMERVEEN și HAGENBEEK împotriva OLANDEI, 8348/78 și 8406/78, 11 octombrie 1979 ș. a.);

f) anumite expresii concrete reprezintă un limbaj al urii, care pot insulta indivizi sau grupuri de persoane, iar aceste expresii nu se bucură de protecția articolului 10 al Convenției (JERSILD împotriva DANEMARCEI [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 35; GÜNDÜZ împotriva TURCIEI, nr. 35071/97, 4 decembrie 2003, § 41 ș. a.);

g) se poate invoca necesitatea restrângerii libertății de exprimare în situația în care există o nevoie publică urgentă; statele au o anumită marjă de apreciere privind existența nevoii, dar această apreciere se completează cu supervizarea europeană atât a legislației cât și a modului de aplicare al legislației de instanțele independente; CEDO este împuternicit să ofere interpretarea în ce măsură restricția sau sancționarea este reconciliabilă cu libertatea de exprimare (OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 50; WINGROVE împotriva REGATULUI UNIT, nr. 19/1995/525/611, 25 noiembrie 1996, § 53; GÜNDÜZ împotriva TURCIEI, nr. 35071/97, 4 decembrie 2003, § 38 ș. a.);

j) în exercitarea supervizării, CEDO analizează atât conținutul cât și contextul afirmațiilor în cauză; restrângerea trebuie să fie proporțională cu legitimitatea restrângerii, autoritățile trebuie să justifice relevanța și suficiența lor

(JERSILD împotriva DANEMARCEI [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 31 ș. a.); orice formalitate, condiție, restricție sau penalitate impusă considerată a fi necesară într-o societate democratică pentru sancționarea sau chiar prevenirea discriminării trebuie să fie proporționată cu scopul legitim urmărit (OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49 ș. a.);

k) stabilirea pedepselor este în principiu de competența instanțelor naționale, CEDO consideră totuși că aplicarea pedepsei închisorii pentru o infracțiune în domeniul presei nu este compatibilă cu libertatea de exprimare a jurnaliștilor, decât în circumstanțe excepționale, mai ales atunci când au fost grav afectate alte drepturi fundamentale, ca de exemplu în cazul utilizării limbajului urii sau incitării la violență (CUMPĂNĂ și MAZĂRE împotriva ROMÂNIEI, nr. 33348/96, 17 decembrie 2004, § 115 ș. a.).

5.7. Totodată, Colegiu director remarcă faptul că nu se poate reține libera exprimare având în vedere că potrivit articolului 30 alin. 6 și alin. 7 din Constituției României: alin. 6 „Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine” și alin. 7 „Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestări obscene, contrare bunelor moravuri”. În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

5.8. Colegiul director, analizând înscrisurile aflate la dosar și a sesizării, astfel cum este formulată, apreciază că afirmația ...”*Este adevărat, chiar trăim într-o eră a sclavagismului modern, iar sclavagismul se pare că încă curge prin vinele soțului dumneavoastră. Olanda, Belgia sunt țări cunoscute ca având colonii cândva în care aveau sclavi.*” făcută de partea reclamată la adresa petentului are un caracter discriminatoriu, care duce la instigare la ură.

5.9. Având în vedere motivele expuse mai sus, Colegiul director constată că se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare prevăzute de art. 2 alin. 1 și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată. Colegiul director apreciază că, în cauză, sunt elemente care să probeze faptele de discriminare de care este acuzat reclamatul și care să conducă la angajarea răspunderii contravenționale.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu 7 voturi pentru amendă contravențională și 2 voturi pentru avertisment** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate intră sub incidența prevederilor art. 2 alin. 1 și art. 15. din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată
2. Aplicarea amenzii contravenționale în cuantum de 2.000 lei reclamatului Asociației Drumuri Bune
3. O copie a hotărârii se va comunica părților

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Amenda se va achita la Administrația Finanțelor Publice Sibiu, dovada plății se va trimite către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării în termen de 15 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii.

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

TATIANA VERONICA SANDU – Membru

POPA CLAUDIA – Membru

Data redactării: 05.10.2017

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.